Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tuę sup me famulā tuā. & ēterge sordes
& scelera peccatorq; meorq; q̄b⁹ te offendi. & ubi exigente iustitia tua parcere ñ uis
delictorq; meorq; in fortunio reminisci de
bes. q̄a misereri te oportet exp̄pinq̄ta
tis debito. Et ille. benedicta inq̄t es a
dño filia. Quasi diceret. Quia tu me bene
dictū. q̄ueni in nomine pat̄is mei. fide.
& dilectione. digne q̄si dñm & patrē
suscepisti. idō tu a dō patre meo q̄si filia
benedici meruisti. Et p̄orē misericordiam pos
teriore supasti. Priorē inq̄m misericordiam.
q̄ te in paradyso creaui. posteriorē mia
supasti. qua te humanitate mea rede
mi. & ipsā humanitatē deuicta mor
te p̄ resurrectionē & ascensionē meā. sup
omīs choros angl̄orq; exaltaui. Sed idō be
nedicta q̄a ñ es secuta iuuenes pauperes. si
ue diuites. In hoc enī cōplacuisti m̄. & ex
hoc benedici meruisti. eo qd iuuenes. pau
peres. siue diuites. minores scilicet & maio
res hereticos ētempnens. cuenticula eorq; &
dogmata puersa declinasti. Et q̄a hoc fe
cisti. noli metuere. NB. sed habe fiduciā in me
q̄ pat̄ tuus sū. & te m̄ in filiā adoptaui.
tuisq; uotis & p̄cib⁹ annuere sū paratus.
Sed enī p̄pl̄s omīs q̄ habitat int̄ portas